

слиза към „Керемидената къшла“ да провери движението. В къшлата намира отседнали турци и ги избива. Чувайки гърмежите, по-малкият брат, който е бил байрактар, отива да помогне на войводата. Мислейки, че срещу него идват турци, той вдига пушката и убива брат си.

След този случай, който става към 1793 г., той се отказва от хайдутството.

Войвода на четата става Кара Съби. Започнал най-напред като байрактар, той е след това шест години стар войвода. Народните песни го представят като страшен делия и инак над юнаците.

Други войводи в Сливенско, които действували в края на XVIII в. и предвождали малки чети, били Иван Караоглу и Куман войвода, който водил 7—8 години чета.

Продължават действията и на Христо войвода. Дружината му всява ужас сред турските управници и богаташи. Негови противници най-вече са били кърджалиите. Разполагал със значителен брой отбор юнаци. Особени надежди той възлага на Руско-турската война от 1806—1812 г., като е готов да участва на страната на русите. Впоследствие е сключено примирие, той се рзочарова и се отказва от хайдутството. Умира през 1813 г. като игумен на манастир.

Един от най-известните сливенски войводи от този период е Злати Кокарчоолу (1760—1810 г.) от Клуцохор. Бил е физически здрав и силен. Започва хайдутство като действа повече сам. Прочува се като известен хайдушки войвода и народът му посветил много хубави народни песни.

Ех гиди Стара планина!

Дорде е Стара планина

на турчин не се покланям.

Сега съм, брайно, намислил

да сбера млади юнаци.

Па събра Златио дружина

и на планината отиде.

Никой не смее да тръгне,

Злагя войвода да гони.

По заповед на аянина трябвало да бъде заловен жив. За-